

Arrest

nr. 233 993 van 12 maart 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 november 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 4 oktober 2019.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 november 2020 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt :

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten (1),

[...]

nationaliteit : Somalië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 26/06/2018 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 06/12/2018 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad voor vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/2, §1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsverplichting, en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt in essentie dat geen rekening werd gehouden met de specifieke elementen in zijn dossier, dat niet kan worden ontkend dat hij vader is van een kind met verblijfsrecht in België, dat ook zijn partner werd erkend als vluchteling in België en hier verblijfsrecht heeft, dat met het hoger belang van het kind geen rekening werd gehouden, dat het zelfs geen voorwerp uitmaakt van motivering, dat onmogelijk kan worden voorgehouden dat het minderjarig kind erbij gebaat zou zijn om te worden gescheiden van haar vader.

2.2. De verwerende partij betoogt in haar nota dat verzoeker “er los aan voorbij[gaat]” dat het administratief dossier een evaluatienota bevat dd. 04-10-2019. Deze nota vermeldt:

“Hoger belang van het kind : Betrokkene heeft een kind dat in België geboren werd nadat zijn verzoek om internationale bescherming negatief afgesloten werd. Dit kind geniet de vluchtelingenstatus. Betrokkene heeft dit kind samen met zijn echtgenote die in België verblijft en eveneens vluchtelingenstatus geniet. Het is in het hoger belang van het kind om bij de moeder te blijven. Het kind maakt bijgevolg geen voorwerp uit van het bevel om het grondgebied te verlaten.

- Gezins- en familieleven : De echtgenote en het minderjarig kind van betrokkene verblijven legaal in België en genieten de vluchtelingenstatus. Het verzoek om internationale bescherming van betrokkene werd definitief negatief afgesloten en in toepassing van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet levert de Minister of zijn gemachtigde desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten af. Betrokkene maakt niet aannemelijk dat het gezinsleven enkel in België kan bestaan, temeer daar hij reeds over een internationale beschermingsstatus beschikt in Roemenië. Betrokkene en zijn echtgenote verblijven bijgevolg legaal in de Europese Unie, waarbinnen het vrij verkeer van personen geldt. Bovendien staat het betrokkene vrij alle voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden te benutten in functie van zijn gezinsleven, hier of in Roemenië.

- Gezondheidstoestand : betrokkene verklaarde tijdens zijn gehoor bij DVZ problemen aan zijn knie te hebben, maar legde geen medische attesten voor die een verwijdering in de weg staan.

- betrokkene geniet reeds internationale bescherming in Roemenië en zal dus niet verwijderd worden naar zijn land van herkomst.”

Er werd dus wel degelijk rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13 vreemdelingenwet, zodat een schending van dit artikel en van het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en materiële motiveringsplicht niet aannemelijk wordt gemaakt.”

2.3. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze dat de verwerende partij tegemoet is gekomen aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan het de verzoekende partij niet worden tegengeworpen dat zij er bij het opstellen van het verzoekschrift ten onrechte van is uitgegaan dat geen rekening werd gehouden met deze bepaling. Echter, volgens de rechtspraak van de Raad van State vermag de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet te beperken tot de eventuele uitdrukkelijke motieven aangaande artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet in de bij hem aangevochten beslissing, maar moet hij ook rekening houden met de stukken in het administratief dossier (RvS 10 oktober 2018, nr. 242 591).

In het administratief dossier bevindt zich de evaluatienota van 4 oktober 2019 die wordt geciteerd in de nota. Er kan dus niet worden vastgesteld dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de voormelde bepaling.

Uit de evaluatienota blijkt dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker vader is van een in België als vluchteling erkend kind en met zijn gezinsleven in het algemeen.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat onmogelijk kan worden voorgehouden dat zijn minderjarig kind erbij gebaat zou zijn om gescheiden te worden van haar vader.

De vraag die dus moet worden beantwoord is of verzoeker aannemelijk maakt dat de legale aanwezigheid van verzoekers kind de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten in de weg zou kunnen staan.

Met betrekking tot het hoger belang van het kind heeft de verwerende partij vastgesteld dat het in het hoger belang is van het kind om bij de moeder te blijven. Echter heeft zij er verder ook op gewezen dat verzoeker internationale bescherming geniet in Roemenië, dat hij niet aannemelijk maakt dat het gezinsleven enkel in België kan bestaan, dat alle gezinsleden legaal in de Europese Unie verblijven, waarbinnen het vrij verkeer van personen geldt en dat het verzoeker vrij staat om alle voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden te benutten in functie van zijn gezinsleven, in België of in Roemenië.

Ter zitting, en met volledige kennis van de argumentatie in de nota van de verwerende partij die hem door de Raad ter kennis werd gebracht voorafgaand aan de terechtzitting, vergenoegt verzoeker zich met een verwijzing naar het verzoekschrift. Verzoeker toont dus niet aan dat het bevel om het grondgebied te verlaten in de gegeven omstandigheden noodzakelijkerwijze een scheiding van de gezinsleden met zich meebrengt waardoor het hoger belang van het kind in het gedrang zou kunnen komen.

2.5. Het enig middel heeft geen ruimere draagwijdte dan hetgeen hiervoor werd beoordeeld en moet worden afgewezen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS